Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26554
Copyright: Admont, Benediktinerstift

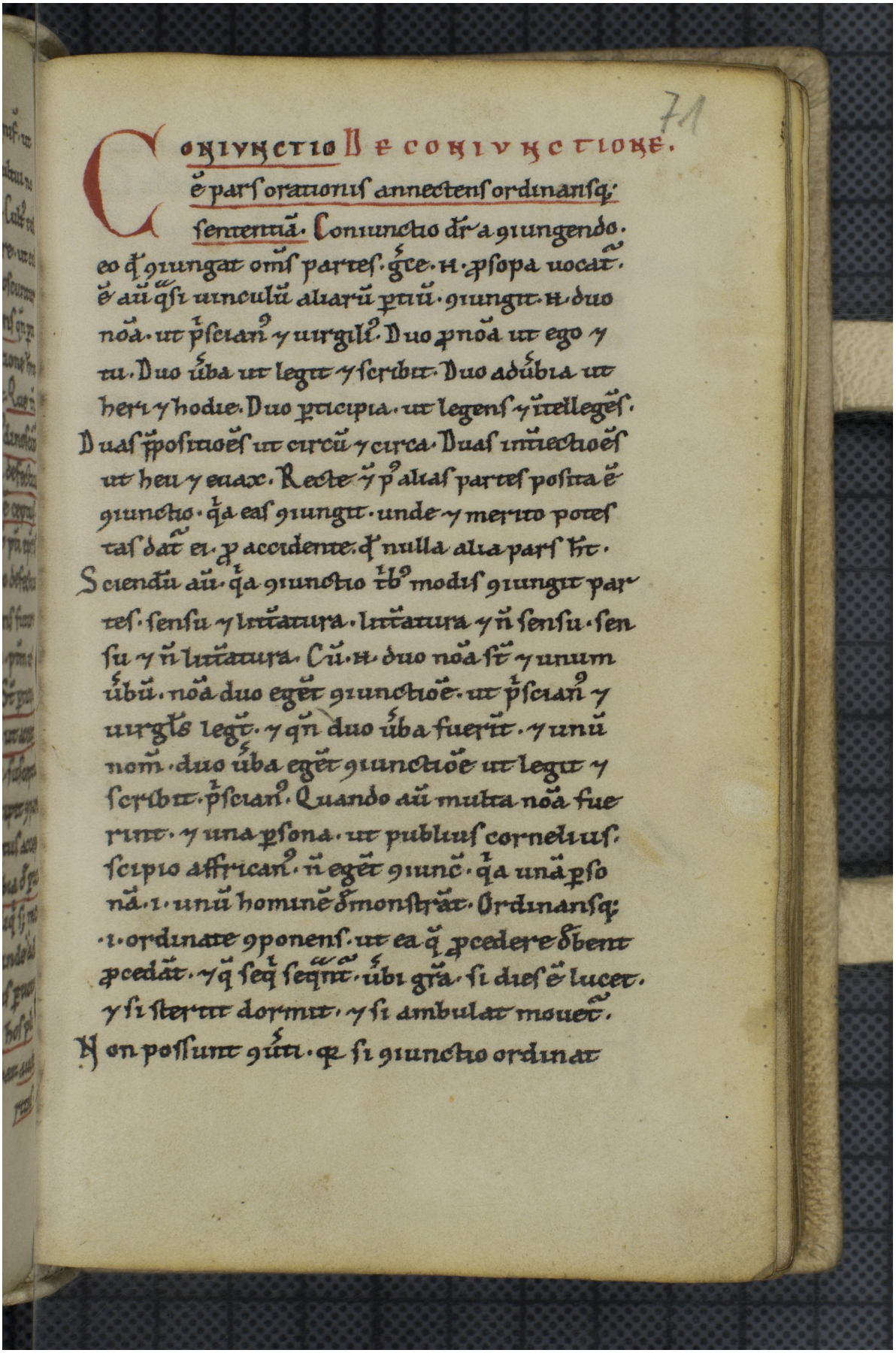

71

CONIVNCTIO DE CONIVNCTIONE.

Ē pars orationis annectens ordinansq; sententiā. Coniunctio dr̄a giungendo. eo d̄ giungat omis partes. gr̄ce. H. psopa uocat. ē aūt q̄si uinculū aliarū ptiū. giungit. H. duo noā. ut p̄sciān̄ ⁊ uirgil̄. Duo pnoā ut ego ⁊ tu. Duo ūba ut legit ⁊ scribit. Duo adūbia ut heri ⁊ hodie. Duo pticipia. ut legens ⁊ intellegēs. Duas ppositioēs ut circū ⁊ circa. Duas iniectioēs ut heu ⁊ euax. Recte ⁊ p̄ alias partes posita ē giunctio. q̄a eas giungit. unde ⁊ merito potestas dat̄ ei. p accidente. d̄ nulla alia pars h̄t.

Sciendū aūt. q̄a giunctio tb̄ modis giungit partes. sensu ⁊ litt̄atura. litt̄atura ⁊ ñ sensu. sensu ⁊ ñ litt̄atura. Cū. H. duo noā st̄ ⁊ unum ūbū. noā duo egēt giunctioē. ut p̄sciān̄ ⁊ uirgls legt̄. ⁊ q̄n duo ūba fuerīt. ⁊ unū nom̄. duo ūba egēt giunctioē ut legit ⁊ scribit. p̄sciān̄. Quando aūt multa noā fuerint. ⁊ una psona. ut publius cornelius scipio affrican̄. ñ egēt giunc̄. q̄a unā pso nā. i. unū hominē d̄monstrāt. Ordinansq; .i. ordinate gponens. ut ea q̄ pcedere d̄bent pcedāt. ⁊ q̄ seq̄ seq̄nt̄. ūbi grā. si dies ē lucet. ⁊ si stertit dormit. ⁊ si ambulat mouet̄.

Non possunt gūti. qr̄ si giunctio ordinat